

توسعه تولید و صادرات ممکن نگردید. با نگاه موشکافانه از دریچه محورهای زیر بنایی موانعی همچون آزادی تجارت بین المللی، ارزیابی قوانین و مقررات محدود کننده واحدهای تولیدی، حقوق مالکیت بخش های دولتی و خصوصی، اندازه و یکپارچگی دولت و اصلاح نامعادلات اقتصادی رخ می نماید.

لازم به یادآوری است که مهمترین مشخصه اقتصادهای رانتی، فرایند تصمیم گیری و تخصیص منابع توسط راس دفاتر دولتی وبدون مشاوره با ذینفعان واقعی والبته با مشخصه محدودیت ناگزیر و با ملاحظات مصالح کوتاه مدت بجای مسائل بلند مدت می باشد که این امر با نگاه توسعه در امر صادرات که متوجه آینده است تضاد ماهوی دارد و تا زمانی که نتوانیم مسائل پیش رو را حل و فصل نمائیم در عمل گامی در عرصه اقتصادی به جلو نخواهیم رفت . به همین اعتبار بر این باورم که تغییرات زیر بنایی فرهنگی نظیر تمرکز بر فرصت های گفت و شنود، مجال دادن به خلاقیت، بلوغ فکری و پذیرش فکریهای مجرب توسط نهادهای تصمیم گیر ومدیران میانی دولتی اولین گام جهت مقابله با اقتصاد رانتی می باشد.

در بحث صادرات نیز بواسطه قاعده گذاری های غیر معقول ،همچنین نظام توزیع منافی که به نام صادرات در ایران در قالب صدور مواد خام طی سالهای گذشته تا امروز شکل گرفته ، باید اذعان نمود برآورد موفق را ترسیم ننموده ایم و صادرات نتوانسته یک رابطه توسعه گرا با بنیه تولید ملی برقرار کند ،شاهد امر سهم ۸۵ درصدی واردات ایران از کالاهای سرمایه ای و مواد اولیه ،حمایت های نابجا از برخی صنایع کشور، مشاهده قاچاق سوخت وفرآورده های پایه نفتی و غیر فعال بودن واحدهای تولیدی با ظرفیت های موثر اقتصادی می باشد که دلیلی روشن در توجیه منافع هدایت شده، تعرفه سازی و مشاهده امارهای مغایر در تحلیل صادرات غیر نفتی، غیر واقعی بودن قیمت های پایه صادراتی ونیز نداشتن برنامه ایی جامع در روند صادرات ملی کشور می باشد.



بهناز کاموسی - رییس میز محصولات شیمیایی وسلولزی

ضرورت اصلاح نامعادلات اقتصادی

به دنبال ماجرای شوک نرخ ارز که بنا به اعتقاد تحلیل گران اقتصادی، افزایش صادرات، کاهش واردات و در نتیجه افزایش تولید و رفاه عمومی را می بایست ممکن سازد، در عمل به دلیل بی اعتمادی فراگیر بخش های مولد خصوصی، مسائل دیوان سالاری ناکارآمد، عدم حفاظت و توسعه صنایع ملی ، اخذ وام های بزرگ با وثیقه های ناچیز، خروج ارز از طریق مناسبات وروابط ناسالم وفشار های بین المللی در عرصه اقتصادی کشور

تغییرات زیر بنایی فرهنگی

نظیر تمرکز بر فرصت های

گفت و شنود، مجال دادن به

خلاقیت، بلوغ فکری و پذیرش

فکریهای مجرب توسط نهادهای

تصمیم گیر ومدیران میانی

دولتی اولین گام جهت مقابله با

اقتصاد رانتی می باشد